

RIIGIKOHUS

ÜLDKOGU

OTSUS

Eesti Vabariigi nimel

Kohtuasja number	3-19-1861
Otsuse kuupäev	8. oktoober 2019
Kohtukoosseis	Eesistuja Villu Kõve, liikmed Velmar Brett, Henn Jõks, Hannes Kiris, Ants Kull, Kai Kullerkupp, Saale Laos, Viive Ligi, Jaak Luik, Kaupo Paal, Nele Parrest, Ivo Pilving ja Jüri Pöld
Menetluse alus	A Maakohtu kohtuniku X kaebus Riigikohtu juures asuva distsiplinaarkollegiumi 22. aprilli 2019. a otsuse nr 9-13/19-1 peale
Asja läbivaatamine	3. september 2019
Istungil osalenud isikud	A Maakohtu kohtunik X

RESOLUTSIOON

- 1. Jätta X-i kaebus Riigikohtu juures asuva distsiplinaarkollegiumi 22. aprilli 2019. a otsuse nr 9-13/19-1 peale rahuldamata.**
- 2. Jätta distsiplinaarkollegiumi 22. aprilli 2019. a otsus nr 9-13/19-1 muutmata.**

ASJAOLUD JA MENETLUSE KÄIK

1. Tallinna Ringkonnakohtu esimees algatas 11. jaanuaril 2019 distsiplinaarmenetluse A Maakohtu kohtuniku X vastu vääritud teo toimepanemise ning ametikohustuste mittekohase täitmise tõttu.

Riigikohtu juures asuv distsiplinaarkollegium mõistis 22. aprilli 2019. a otsusega A Maakohtu kohtuniku X-i süüdi talle esitatud distsiplinaarsüüdistuses – ametikohustuste mittekohases täitmis, mis seisnes lugupidamatus ja ebaviisakas suhtumises menetlusosalistesse tsiviilasja nr 2-00-00001 arutamisel ning isiku istungisaalist eemaldamises 21. novembri 2018. a kohtuistungil – ja määras talle karistuseks noomituse.

2. Distsiplinaarkollegium leidis, et X on 29. augusti 2018. a ja 17. oktoobri 2018. a kohtuistungeid juhtides pannud toime kohtute seaduse (KS) § 87 lg-s 2 sätestatud distsiplinaarsüüteo – ametikohustuse mittekohase täitmise. Distsiplinaarkollegium, olles tutvunud süüdistuses viidatud kohtuistungite helisalvestiste ning asjakohaste istungiprotokollidega, asus seisukohale, et distsiplinaarsüüdistuses esitatud ebaviisaka ja kohatu käitumise etteheide X-ile on põhjendatud. Kolleegium rõhutas, et küsimus ei ole mitte menetluse juhtimises kui niisuguses ega ka mitte menetlusosalistele esitatavate tsiviilasja lahendamise seisukohalt asjasse puutuvate küsimuste sisus, samuti mitte hääletoonis iseenesest, vaid lugupidamatust väljendavas suhtumises menetlusosalistesse ja nendega ebaviisakas käitumises. Kolleegium leidis, et otsuses viidatud tsitaatidest nähtub ilmekalt kohtuniku lugupidamatu ja ebaviisakas suhtumine menetlusosalistesse (vt otsuse p-d 3.2.2–3.2.6.1). Kohtunik teeb menetlusosalistele korduvalt kohatuid isiklikku laadi märkusi („D. D., ma tean väga hästi teie karakterit!“), ründab neid („Aga miks te siis vaidlete? Miks te raiskate istungi aega sellega? Miks te raiskate sellega istungi aega? Te jääte mõlema määruskaebuse juurde? Kas te oskate nendele

asjaoludele täna vastata või mitte?“), tänitab („*Ma just rääkisin sellest, kas te ei pannud tähele või?*“; „*Kas kohtule esitatakse küsimusi või? Minu arust ei esitata.*“; „*Kuulge, teie ei pea minule ülesandeid jagama. Seda otsustab kohus, mida kohus teeb.*“; „*Kohtule küsimusi ei esitata! Mis probleem teil on?*“; „*Kas te ei kuulanud, mis ma teile rääkisin praegu?*“; „*Kas te kuulsite, mis ma ütlesin enne. Korrake palun seda, mis ma ütlesin. Mis te seal aru ei saanud? Ma arvan, et te ei kuula, mis kohus räägib istungil.*“; „*Mida ma teile selgitasin, milles huvide konflikt seisneb? Kas teil on see meeles ja kas te üldse kuulasite seda? Tõenäoliselt mitte.*“) jne. Ka ei lasknud kohtunik menetlusosalistel kohati küsimustele vastata või oma seisukohti esitada, katkestades neid poolelt sõnalt (vt nt otsuse p 3.2.3.2). Kolleegiumi arvates ei suutnud kohtunik säilitada ametivääriskust ega olnud menetlusosaliste vastu kannatlik ja viisakas, samuti ei suutnud ta näida menetlusosalistega suheldes mõistlikule kõrvalseisjale erapooletu ja õiglasena. Kolleegiumi hinnangul kahjustas X sellise käitumisega ka kohtu mainet.

3. Samuti asus distsiplinaarkolleegium seisukohale, et X on 21. novembri 2018. a kohtuistungilt E. E. istungisaalist lahkuma sundimisega pannud toime KS § 87 lg-s 2 sätestatud distsiplinaarsüüteo – ametikohustuse mittekohase täitmise. Kolleegium leidis, et kui kohtuniku hinnangul oli E. E. vaja tunnistajana üle kuulata, tulnuks ta tunnistajana kohtuistungile kutsuda ning tema ülekuulamise tagamiseks tal mitte lubada viibida asja arutamise ajal kohtusaalis (tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 260 lg 1). Keelates E. E. istungisaali jäämise, ei tuginenud kohtunik ülekuulamata tunnistaja saalis viibimise keelule. Kohtunik viitas ühest küljest huvide konfliktile, teisalt aga ka võimalusele kuulutada kohtuistung kinniseks, jättes viimase siiski tegemata. Kolleegium leidis, et E. E. istungisaalist väljasaatmisest kujunes ärritunud hääletoonil ja kasinatel õiguslikel argumentidel põhinev stseen, mis kahjustas kohtu ja kohtupidamise mainet.

4. Kokkuvõttes leidis kolleegium, et kohtunik X on toime pannud KS § 87 lg-s 2 märgitud distsiplinaarsüüteo, s.o ametikohustuste mittekohase täitmise, mis seisneb lugupidamatus ja ebaviisakas suhtumises menetlusosalistesse (otsuse p-d 21–21.2), samuti E. E. istungisaalist lahkuma sundimises (otsuse p 23.1). Distsiplinaarsüüdistuse ülejäänud osas mõistis kolleegium kohtuniku õigeks.

5. X-ile distsiplinaarkaristuse määramisel arvestas distsiplinaarkolleegium distsiplinaarsüüteo laadi, raskust ja tagajärgi, kohtuniku isiksuseomadusi, tema tööalast iseloomustust ning seda, et tal ei ole kehtivaid distsiplinaarkaristusi.

X-i KAEBUS JA MENETLUSOSALISTE SEISUKOHAD

6. X esitas distsiplinaarkolleegiumi otsuse peale kaebuse Riigikohtu üldkogule. Kaebaja palub tühistada distsiplinaarkolleegiumi otsus osas, millega ta tunnistati süüdi talle esitatud distsiplinaarsüüdistuses ja määrati karistuseks noomitus, ning palub teha uus otsus, millega mõista X talle ette heidetavas distsiplinaarsüüdistuses õigeks.

7. Kaebaja leiab, et distsiplinaarsüüdistus on ebaselge, tuginedes episoodidele, mis seisnevad kontekstist väljarebitud ja/või poolikutel lausetel ja erinevatel hinnangutel kohtuniku hääletooni, kohtuistungil esitatud küsimuste jms kohta. Samuti on süüdistuses esitatud asjaolud põhjendamata ja sellest tulenevalt arusaamatud, mistõttu ei ole ta aru saanud, milles teda täpselt süüdistatakse. Kaebaja arvates on sellega oluliselt rikutud distsiplinaaraja menetlemise norme.

X-i hinnangul ei ole distsiplinaarkolleegium distsiplinaarsüüdistust menetledes kohaldanud uurimisprintsipi ega üritanudki kõiki asjaolusid välja selgitada, sisuliselt on jäetud lahendamata tema taotlused tunnistajate ülekuulamiseks, kohtuistungite salvestiste kuulamiseks jne. Vaatamata taotlusele kuulata 1. aprilli 2019. a istungil kõiki istungite salvestisi ja arutada kõiki etteheidetavaid episoodide, distsiplinaarkolleegium seda ei teinud. Samuti on kolleegium jätnud tähelepanuta tema

selgitused selle kohta, et süüdistuses on tsiteeritud kontekstist väljavõetud ja/või poolikuid lauseid. Kolleegiumi istungil ei selgitatud talle piisava selgusega, milliseid episoodide peab kolleegium karistamisväärsseteks, neid episoodide ei arutatud istungil läbi kas üldse või piisava põhjalikkusega. Sellest tulenevalt puudus X-il selgus talle esitatavast süüdistusest ja võimalus anda põhjalikke selgitusi ning see tõi kaasa tema loobumise tunnistajate ülekuulamise taotlusest. Vaatamata taotlusest loobumisele oleks kolleegium ja süüdistuse esitaja pidanud ise asjaolud välja selgitama, kuid ei teinud seda.

Kaebaja on seisukohal, et süüdistuse ebaselgusele hinnangut andes tuleb lähtuda kriminaalasjade lahendamisel väljakujunenud kohtupraktikast, nt Riigikohtu kriminaalkolleegiumi 6. oktoobri 2016. a otsus kriminaalasjas nr 3-1-1-59-16 (p-d 13 ja 21–22). Viidatud lahendis selgitas Riigikohus, et kaitseõiguse tagamiseks peavad süüdistuse tekstis piisava selguse ja täpsusega kajastuma kõik faktilised asjaolud, mis on isiku karistusõigusliku vastutuse eelduseks.

X leiab, et ebaselge süüdistusega on rikutud tema õigusi ja ta on jäetud põhjendamatult ilma võimalusest anda selgitusi ning oma väiteid tõendada.

8. X-i kaebuse kohaselt on distsiplinaarsüüdistuse esitaja subjektiivne ja erapoolik. X-ile on ka arusaamatu, millisel alusel on distsiplinaarsüüdistuse esitaja käsitlenud 13. detsembril 2018 E. E. esitatud kaebust pankrotihaldur D. D. esindaja kaebusena. Seejuures nähtub kaebusest, et distsiplinaarsüüdistuse esitaja on kaebuse esitajaga enne kaebuse esitamise teemal suhelnud (E. E. on kaebuse sissejuhatuses märkinud, et esitab vastavalt varasemale suhtlusele distsiplinaarsüüdistuse esitajaga lühiülevaate kohtunikule esitatavatest etteheidetest). 1. aprilli 2019. a istungil märkis distsiplinaarsüüdistuse esitaja, et vestles enne kaebuse esitamist ka A kohtunike A. A. ja B. B.-ga. Olukorras, kus kohtunikel ei ole vastuvõtuaegasid ette nähtud, tekitab kahtlust, kuidas kaebuse esitajad said kohtu esimehega kaebuse esitamise teemal läbirääkimisi pidada.

9. Kaebaja on seisukohal, et distsiplinaarkolleegiumi otsuse punktides 21.1 ja 23.1 sisalduvad etteheited põhinevad kontekstist väljarebitud lausetel, mis loovad väärade ettekujutuste tema käitumisest. Otsusest ei ole võimalik aru saada, miks otsuses välja toodud teod olid kohtunikule ette heidetavad, kuna etteheidete sisu on otsuses välja toomata. Distsiplinaarkolleegiumi otsuses ei ole ühegi etteheidetava lause puhul analüüsitud olukorda, milles kohtunik etteheidetavad laused ütles, ega antud hinnangut, kas neid saab sellises situatsioonis ja ka üldiselt lugeda ebaviisakaks. X leiab kaebuses, et distsiplinaarkolleegium ei ole otsuse punktides 21.1 ja 23.1 toodud järeldustele jõudmist piisavalt põhjendanud ning sellest tulenevalt on kolleegiumi otsus süüdimõistvas osas põhistamata. Kolleegium on otsuse punktis 23.1 märkinud, et tema hinnangul puuduvad kohtuniku süüd välistavad asjaolud, kuid otsusest ei nähtu, et kolleegium oleks süüd välistavaid asjaolusid üldse hinnanud. Samuti on distsiplinaarkolleegiumi otsuses välja toodud napid põhjendused kaebaja hinnangul vastuolulised.

X lisab, et tegi samasisulise etteheite distsiplinaarsüüdistusele ja selle täpsustusele oma vastuses distsiplinaarkolleegiumile, kuid kolleegium on selle jätnud sisuliselt tähelepanuta, kajastades tema seisukohta otsuse kirjeldavas osas, kuid jättes põhjendavas osas sellele hinnangu andmata.

Selgitades enda öeldu põhjusi, jääb kaebajale arusaamatuks, millest lähtuvalt on kolleegium pidanud tema küsimust E. E.-le 17. oktoobri 2018. a istungil negatiivse alatooniga öelduks ja hinnanud seda menetlusosalisega tänitamisena.

10. X leiab, et distsiplinaarkolleegium on ületanud distsiplinaarasja arutamise piire ja on esitanud uusi süüdistusi. Kolleegium leidis otsuses, et E. E. istungisaalist väljasaatmisest kujunes ärritunud hääletoonil ja kasinatel õiguslikel argumentidel põhinev stseen, mis kahjustas kohtu ja kohtupidamise mainet. Kaebaja väitel on kolleegium sellega ületanud distsiplinaarsüüdistuse piire. Selle episoodi

osas ei ole teda distsiplinaarsüüdistuses otsesõnu süüdistatud ärritunud hääletoonil stseeni tegemises ja kesiste õiguslike argumentide esitamises, mistõttu kolleegiumi seisukoht tuli talle üllatusena. Kohtunik leiab, et kolleegium on asunud distsiplinaarsüüdistust omavoliliselt muutma. Ärritunud hääletoon ei ole selle episoodi osas kohtuistungil salvestiselt tuvastatav, mistõttu jääb arusaamatuks, millest lähtuvalt on kolleegium vastavale seisukohale asunud.

11. Kaebaja arvates on distsiplinaarasja menetluse norme oluliselt rikutud ka sellega, et ei distsiplinaarsüüdistuse esitaja ega kolleegium ole uurinud seda, kas menetlus on alustatud pettunud menetlusosalise kaebuse alusel. Samuti ei ole distsiplinaarkolleegium hinnanud ega võrrelnud distsiplinaarsüüdistuse asjaolusid distsiplinaarmenetlusega samal ajal kulgeva pankrotimenetlusega. Distsiplinaarsüüdistus on muu hulgas esitatud D. D. 28. detsembri 2018. a kaebuse alusel, kuid kohtunikule ei ole seda kunagi edastatud ega selle kohta tema seisukohta küsitud. Tegu on väga olulise menetlusnormi rikkumisega, mis väga tõsiselt kahjustab tema õigusi. Kuna pole teada D. D. kaebuse asjaolud, ei ole välistatud, et sellega on sekkunud kohtu õigusemõistmisse.

Distsiplinaarsüüdistuse arutamise ajaks ei olnud kolleegium lahendanud ühtki distsiplinaarsüüdistuse vastuses esitatud taotlust. X-ile ei väljastatud distsiplinaarkolleegiumi 1. aprilli 2019. a istungi helisalvestist, põhjendades salvestise edastamisest keeldumist sellega, et tegemist on üksnes abivahendiga. Samas on otsus tehtud maakohtu istungite salvestiste põhjal, mida üksnes abivahendina ei käsitletud. See illustreerib ebavõrdset kohtlemist.

Kogu kolleegium ei ole tegelikult kogu tsiviilasja materjalidega tutvunud. Kohtute infosüsteemist nähtub, et tsiviilasja toimikuga on tutvunud üksnes üks distsiplinaarkolleegiumi liige. Tekib küsimus, kuidas on võimalik asja materjale põhjalikult tundmata hinnata süüdistatava kohtuniku käitumist, ta süüdi tunnistada ning teda karistada distsiplinaarkorras.

12. Kolleegiumi otsusest jääb kõlama seisukoht, et X on menetlusosalistega käitunud ebaviisakalt ja lugupidamatult, mistõttu võis kõrvaltvaatajale jääda mulje, et ta ei ole erapooletu ega õiglane. Distsiplinaarsüüdistuse esitaja väidete kohaselt on menetlusosalised tundnud end alandatuna. Millel selline järeldus põhineb, ei ole ei distsiplinaarsüüdistuse esitaja ega ka distsiplinaarkolleegium põhjalikult selgitanud. Kaebajale edastatud distsiplinaarasja materjalid, eelkõige kaebused ei sisalda ühtegi konkreetset näidet ebaviisaka või lugupidamatu käitumise kohta.

13. X leiab, et distsiplinaarmenetlus on ebamõistlikult pikk. Distsiplinaarsüüdistusest nähtuvalt on esimene kaebus süüdistuse esitajani jõudnud 8. mail 2018, millele kaebaja esitas oma kirjaliku selgituse 11. juunil 2018. Distsiplinaarmenetlus on alustatud alles 11. jaanuaril 2019, seega enam kui kaheksa kuud peale A. A. ja B. B. kaebuste saamist.

14. Üldkogu istungil jäi X esitatud kaebuse juurde.

ÜLDKOGU SEISUKOHT

15. Üldkogu leiab, et X-i kaebus tuleb jätta rahuldamata ja distsiplinaarkolleegiumi otsus muutmata. Distsiplinaarkolleegiumi otsus on piisavalt põhjendatud, distsiplinaarasja menetlemisel ei ole rikutud distsiplinaarmenetlust käsitlevaid norme, sealhulgas ei ole esitatud uusi süüdistusi. Distsiplinaarmenetlus on toimunud mõistliku aja jooksul, distsiplinaarsüüdistus ei ole ebaselge ning süüdistuse esitajale ei saa ette heita subjektiivsust. Vastuseks X-i kaebusele selgitab üldkogu järgmist.

16. Distsiplinaarsüüdistus ei ole ebaselge. Ka ei ole distsiplinaarkolleegium asja arutamisel väljunud süüdistuse piiridest ega esitanud otsuses uusi süüdistusi.

Distsiplinaarkolleegiumi otsuse punkti 21 järgi on kolleegium leidnud, et ebaviisaka ja kohatu käitumise etteheide X-ile on põhjendatud. Kolleegiumi otsuse punktist 21.1 nähtub, et kolleegium on otsuse punktides 3.2.2 kuni 3.2.6.1 kirjeldatud olukorrad lugenud tõendatuks. Kolleegiumi otsuse punktides 3.2.3 kuni 3.2.6.1 toodud olukorrad on distsiplinaarsüüdistuse täpsustuses kirjeldatud selgelt ja arusaadavalt punkti 2 I osa alapunktides a, b, h, l, m ja n ning II osa alapunktis a. Seega ei ole distsiplinaarkolleegium väljunud ka distsiplinaarasja arutamisel distsiplinaarsüüdistuse piiridest ega esitanud uusi süüdistusi. Samuti ei saa uueks süüdistuseks lugeda E. E. istungilt väljasaatmist (kolleegiumi otsuse punkt 23.1 ja süüdistuse täpsustuse punkti 2 III osa alapunktid a ja b). Distsiplinaarsüüdistuse esitaja on välja toonud, et E. E. kohtuistungilt väljasaatmisel kasutas kohtunik menetlusosalisega suhtlemisel ärritunud, etteheitvat ja hädaldavat hääletooni ning ei lahendanud tekkinud olukorda vastavalt menetlusseadustikule. Distsiplinaarkolleegiumi hinnangul kujunes E. E. istungisaalist väljasaatmisest ärritatud hääletoonil ja kasinatel õiguslikel argumentide põhinev stseen, mis kahjustas kohtu ja kohtupidamise mainet.

Distsiplinaarkolleegium on kasutanud distsiplinaarsüüteo tõendatuks lugemisel mõnevõrra teistsugust sõnastust kui distsiplinaarsüüdistuse esitaja distsiplinaarsüüdistuses, kuid seda ei saa lugeda distsiplinaarasja piiride ületamiseks ega uute süüdistuste esitamiseks.

17. Distsiplinaarsüüdistuse esitajat ei saa lugeda subjektiivseks seetõttu, et ta on suhelnud enne kohtuniku vastu distsiplinaarsüüdistuse koostamist selle kohtuniku peale kaebuse esitanud isikuga. Distsiplinaarsüüdistuse esitamise vajalikkuse üle otsustamisel on pädev isik kohustatud välja selgitama asjas tähtsad asjaolud. See võib nõuda täiendavat suhtlemist isikuga, kellel on kohtunikule etteheiteid. Lisaks ei mõjutaks distsiplinaarsüüdistuse esitaja suhtumine kohtunikku distsiplinaarkolleegiumi otsuse õiguspärasust.

18. Üldkogu märgib, et kohtunik peab kohtumenetlust juhtima ja seda ohjama, kuid peab seejuures jääma väarikaks, viisakaks ja kannatlikuks ning vältima ärritumist, seda ka pikkade ja keeruliste kohtuvaidluste puhul. Üldkogu nõustub distsiplinaarkolleegiumiga, et kolleegiumi otsuse punktides 3.2.3 kuni 3.2.6.1 kirjeldatud käitumine on ebaviisakas ja kohatu.

19. Üldkogu leiab, et kaebuses toodud distsiplinaarkolleegiumi otsuse põhistamatuse väide on alusetu. Distsiplinaarkolleegium on oma otsust vajalikul määral põhjendanud ning kirjeldanud, mis laadi väljaütlemistest nähtub kohtuniku lugupidamatu ja ebaviisakas suhtumine menetlusosalistesse ja mis juhtudel ei suutnud kohtunik mõistlikule kõrvaltvaatajale näida erapooletu ja õiglasena.

20. Distsiplinaarasja menetlemisel ei ole rikutud ka menetlusnorme. Distsiplinaarsüüdistus on arusaadav ning kohtunik on saanud ennast selle vastu kaitsta.

Distsiplinaarkolleegiumi otsusest ja kolleegiumi istungi protokollist nähtub, et kolleegiumi istungil kuulati kohtuistungite helisalvestiste lõike, mis olid toodud distsiplinaarsüüdistuse täpsustuses. See oli distsiplinaarasja lahendamiseks piisav. Üldkogu hinnangul ei pidanud kolleegium selle distsiplinaarasja lahendamisel täies ulatuses läbi kuulama kõigi istungite helisalvestisi. Samuti nähtub kolleegiumi istungi protokollist, et X loobus tunnistajate ülekuulamisest. Kohtunikult saab eeldada, et tema teadmised ja kogemus on sellised, mis võimaldavad mõista menetluses esitatud avalduste tähendust. Menetlusnormi rikkumiseks ei saa pidada seda, et kolleegium ei võimaldanud X-il tutvuda kolleegiumi istungi helisalvestisega. Tal võimaldati tutvuda kolleegiumi istungi protokolliga.

Praeguses menetluses ei ole oluline seegi, kas kaebuse kohtuniku peale on esitanud pettunud menetlusosaline, kohtuniku peale esitatud kaebuse saamisel kontrollib distsiplinaarmenetluse algatamise õigust omav isik, kas kaebus on põhjendatud või mitte. Kui distsiplinaarmenetluse

algatamise õigust omav isik leiab, et kaebuses toodud etteheited on põhjendatud, siis esitab ta distsiplinaarsüüdistuse ning selle tõendatuse korral teeb distsiplinaarkolleegium süüdimõistva otsuse.

Enne distsiplinaarkolleegiumis toimunud distsiplinaarmenetlust viis ringkonnakohtu esimees asjas läbi järelevalvemenetluse KS § 45 tähenduses. KS § 91 lõike 3 järgi võib distsiplinaarmenetluse algataja koguda distsiplinaarasja lahendamiseks vajalikke tõendeid ja nõuda seletusi. Seadus ei täpsusta menetlustoimingute üksikasju. Distsiplinaarasja materjalidest nähtuvalt on kohtunik 11. juunil 2018, 28. novembril 2018 ja 28. detsembril 2018, seega enne distsiplinaarsüüdistuse esitamist esitanud ringkonnakohtu esimehele seletused. Pärast distsiplinaarsüüdistuse esitamist on kohtunik saatnud 1. märtsil 2019 seletuse distsiplinaarkolleegiumile ning ta kuulati ära ka istungil. Seega ei ole kohtuniku õigust ärakuulamisele rikutud.

Ekslik on X-i väide, et talle ei ole saadetud D. D. 28. detsembri 2018. a kaebust. Dokumendihaldussüsteemist Delta nähtub, et selle kaudu on talle 29. jaanuaril 2019 saadetud D. D. 28. detsembril 2018 digitaalselt allkirjastatud kaebus nimega „avaldus Xxxxx Xxxxxxx, 28122018“. D. D. kaebus on saadetud ühes e-kirjas teiste süüdistuse lisadega, nagu A. A. avaldus, B. B. avaldus, 13. märtsi 2018. a istungi salvestis, puhkuseateised, C.C. 13. novembri 2018. a kiri V. Lapimaale koos lisadega, E. E. 13. detsembri 2018. a kaebus, X-i 28. novembri 2018. a vastus C. C. kaebusele koos lisadega ja X-i 28. detsembri 2018. a selgitused E. E. ja C. C. kaebustele koos lisadega. Seega pidi kohtunik kätte saama ka samas e-kirjas olnud D. D. kaebuse.

21. Üldkogu hinnangul ei saa distsiplinaarmenetluse kestust pidada ebamõistlikult pikaks. KS § 91 lõike 1 teisest lausest tulenevalt algab distsiplinaarmenetlus distsiplinaarsüüdistuse koostamisega. Kohtuniku vastu on distsiplinaarsüüdistus esitatud 11. jaanuaril 2019, distsiplinaarkolleegium tegi otsuse 22. aprillil 2019, seega on distsiplinaarmenetluse pikkuseks 3 kuud ja 11 päeva. See on mõistliku pikkusega menetlusaeg. Samuti ei ole olnud ebamõistlikult pikk distsiplinaarmenetlusele eelnenud järelevalvemenetluse aeg.

KS § 97 lõike 4 alusel jõustub Riigikohtu üldkogule edasikaevatud distsiplinaarkolleegiumi otsus Riigikohtu üldkogu otsusena selle kuulutamisel.

Villu Kõve, Velmar Brett, Henn Jõks, Hannes Kiris, Ants Kull, Kai Kullerkupp, Saale Laos, Viive Ligi, Jaak Luik, Kaupo Paal, Nele Parrest, Ivo Pilving, Jüri Põld